

33 za jj

z. trklja

*I always knew
That we were meant to be more than friends*

Dylan

prologue

(19/11/09)

am I kissing
are you
kissing
the screen

no
I don't think
so

so
what's
all about
this thing
that we
don't have
don't feel
don't know
but

we do
have
feel
and
know

to look
at you
and let it go
to know
to feel
and leave it
be
behind
under water
to drown
to die
killed by time
killed by me
killed by you
killed by darkness

and
so many
words
so many
numb
words
and
breathless
sighs

samo

da ti kažem
kako te svakim danom volim
sve više
i kako se plašim toga
poput običnog govneteta
i kad
kao jutros
ustanemo iz kreveta
kao stranci
obuzeti pišanjem
pranjem zuba
tuširanjem
iza brižljivo zatvorenih vrata
iza pažljivo navučene zavese
iza čeone kosti koja
ponosno sja
ja ne znam

koraci

jeli smo ulice
uglove
pešačke prelaze
podzemne prolaze
parkove
njive
šume
tim dugačkim
koracima
u maršu za slobodu
u istom ritmu
ritmu gladnog srca

držiš me na nišanu

bejbi
i znam koliko
ne možeš da promašiš
doboš je pun
kokot se izvio unazad
okidač drhti pod prstom
kočnica je otkočena
metak čuti u mraku
čeka na svetlost
dok ti
čekaš
na moj osmeh

sutra je sad

kao što je sve sad
i ničeg nema iza
ničega ispred
samo taj jedini
trenutak
koji ne prestaje
da bude divan

u dalj

prevozom

peške

kombijem

uz cigarete

s vatrom u očima

držeći se za ruke

dok vetar kupa

popljuvane ulice

voda

je čekala
u flašicama
da se umuti testo
za palačinke
da padne kiša poljubaca
i poplava zagrljaja
da se palačinke ispeku
da padne kiša poljubaca
i poplava zagrljaja
namažu
pojedu
polako
dok se kanali vrte
dok psi laju
dok ptice
spavaju
dok cd curi
dok nas noć osvaja
i menja
i dok ne mine
kiša poljubaca
i poplava zagrljaja

stepenice

su se pele do
malog hod-doga
koji se pojeo
kraj presušene
fontane
uz telefonski razgovor
i sećanje
na narandžasti
frizbi
koji izmiče
ulevo

panduri

su vrebali iza svakog čoška
upozorno savesno odgovorno
bili smo na mestu bejbi
opijeno samouvereni
izmamili smo im osmehe
i mahanje
sećaš li se
opaski za pijacu
dok im se pun kombi smeje u lica
nisam znao da će me samo dan kasnije
nesamouverenog bez tebe
ti isti panduri
strpati u ćeliju

ujutro

dok telefon snuzuje u lupu
a iznad krovova kruže golubovi
dok još ni mačori ne planiraju da ustanu
a ni bojler još nije uključen
ja te poljubim
ustanem
pustim muziku
ulupam omlet
i dok on igra potrbuške po tiganju
smotam jednu

hormon

me je tresao
nije mi dao mira
a onda si došla ti
i drugi hormon
peuzeo je stvar

jeste

korak je bio dug

čaj

se pušio
dok je haus mahao štapom
misli su mi bile u prevozu
i kao da sam se setio tinejdžerke
koja je roknula u nesvest
dok su je matorci gledali
očima punim mržnje
podigli smo je
nas nekolicina bednika
zapravo jedna žena i ja
da sam joj vodu
i mesto da sedne
ili se to nije ni desilo
čaj
se pušio
dok su miki i melori ubijali
zaspala si
i kao da sam se setio
našeg čelom u čelo dodira
od pre četiri godine
kada smo ćutali
i pomirili se
da će sve proći
ili se to nije ni desilo

kada ćeš

prestati da me voliš
kada ću prestati da ti budem
drag
bejbi
taj dan će
doći
kao i svaki drugi
neprimetno

slatki bivši

ipak sam morao malu votku
da strusim
na ulici
iza kioska
čekala si me
u slatkom bivšem
nasmešio sam se
slobodnoj asocijaciji
pa me je prolaznica
čudno pogledala
vračar je klizio u noć
a poslednje bebe u kolicima
bežale na kupanje i spavanje
vozači su propuštali pešake
semafori zapljuskivali zelenim valom
zapalio sam još jednu
zamakao iza ugla
obišao blok
taksisti su se zajebavali i glasno smejali
noć je bila čarobna
leto je još uvek pozivalo na more
ugasio sam pljugu
bacio je u kantu
popeo se uz stepenice
skrenuo desno
i ugledao tvoj osmeh

sunset boulevard

zapravo je bio sazdan od belih svetala
s leve
i crvenih s desne strane
spuštao se dugo
sve do broja 66
kod kojeg bismo zastali
i maštali kako živimo
u toj kući
znajući već da ćemo
živeti bolje
na nekoj plaži
na broju
bb

well

u dried my
tears
and put a smile
back on my face
dear
and every single moment
with u
is a lifetime
spent
in space

no tombstone
no soil
no army o' worms
will b too hard on me
baby
coz I'll always know
that u made me
lovin' u
crazy
an' saved my
troubled soul

četvrtak je

i sneg je prestao da pada
nema ptica na krovovima
ni ljudi na ulici
za jedan smo se spustili
ispod nule
i čekamo
da počne dan

spavaš i sanjaš kako plivaš
u velikom bazenu u centru grada
gužva je
neka lica prepoznaješ
neka su ti nova
zaranjaš
ćutiš

juče
krupne kapi sa simsova
bombardovale su
poput gužve na bulevaru
pružili smo korak
ka centru
ukoso preko ulica

grad se povukao
kad smo se zavukli u kutiju
i prepustili muzici
pomislio sam
kakav sjajan svadbeni bend
violina viola fagot klarinet kontrabas
i taj glas pun smeha

kasnije
u prepunom kafeu
jedno drugom poklonili smo
poljubac
a ostalima osmeh
i onda korak preko parka
do podnožja najviše zgrade

teleport postoji
samo radi u realnom vremenu
uđeš čekaš putuješ izađeš
na drugom mestu u drugom vremenu
nov a stari
star a srećan
srećan a svestan

zagrlj me

nije joj dobro

slagao sam prijatelja
i zapalio kući
jer nije muški reći
hej
matori
žurim joj u zagrljaj
a ti vidi šta ćeš sa svojim
bedakom
drugi put
ono vino
i tekila što čuči u plakaru
i ta uteha
prokleta
znaš i sam da će sutra biti
još gore
ne očajavaj
polovinu smo već utovarili
možemo da otvorimo po pivo
ali ne sad
ne sad
čekaj
vidiš li one dve ptice
kako ih boli kurac
kako lete po osunčanom nebu
kako se igraju
kako se smeju
pusti
pusti
da uživam
stari moj

uludo potrošeni sati

su se nizali
i nisam dao
da me pusti bes

suluda zabluda
dečačko durenje

nije pomogla ni noć
koja se
razbila na pola

leđa tvoja
nikad dalja
nikad tamnija

odlebdeo sam
helijumom ispunjen
i čekao da splasnem
i padnem ti u zagrljaj

konac je visio u vazduhu
daleko od tvog zgloba
samo strop
samo strop

jutro sam dočekao na podu
po kom sam plazio poput guštera
ne ne
poput
puža
golaća

onda si otišla
i nestalo je vode

uz kurta vajla

i njegov album godine
lakše je
sačekati jutarnji mraz

bejbe

strange and unexpected match
but

we didn't expect much

samo nebo nad glavama
i tvrdo tlo pod nogama
samo srca koja kucaju
i sigurne korake

za ostalo ćemo se snaći
već
jer
ljubav
nas je obuzela
jer
ljubavi
se prepuštamo

ona je nebo nad glavama
tvrdo tlo pod nogama
srca koja kucaju
i siguran korak

ako ikada prestanem da te volim

ako ikada prestanem da te volim
kaži mi da ti je nešto ispalo
pa kad se sagnem da ti to dodam
razvali me svom snagom čizmom preko pičke

ako ikada prestanem da te volim
pikradi mi se s leđa i sapleti me
pa kad padnem na patos ili još bolje na beton
zgazi me svom snagom kao bednog crva

ako ikada prestanem da te volim
pucaj mi u glavu ili me kesom uguši na spavanju
oproštajno pismo je u kompu
documents/sisa/ciao_ciao_druze_moj.rtf
svi će misliti da je u pitanju samoubistvo
i da sam glup ko kurac što i jesam

danas nije toliko hladno

što ne znači da je manje sumorno
čekam da te vidim
iako imam još nekoliko dinamičnih obaveza da obavim
da sačekam kindera da otpliva svoje
da ručam sa njim
da odigramo partiju ne ljuti se čoveče
da pustimo koju omiljenu pesmu
i pogledamo crteže iz vrtića
pa da sednem u onu sterilnu kapsulu od tramvaja
ili u onog raspadnutog čehoslovaka
koji će me dokotrljati do okretnice
na kojoj ću se
ugurati u prepunu lastu
i uz zvuke iz slušalica i
kajanje zbog prebrzo pročitane knjige
stići na to brdo iza groblja
i pogrbljeno otključati
prazan stan
nahraniću mačore
obariti prokelj da ne uvene
pustiću neku prastaru muziku
možda zviznuti jednu gožku žolondkovu
i čekaću
možda u pauzi između pesama začujem tvoje korake na stepeništu
ili me u sred motanja pljuge iznenadi zvono na vratima
možda mi se javiš iz prevoza
tek da znam da dolaziš
i da ti nedostajem
možda konačno upalim teve
i sednem da vidim šta ima
možda ide ona serija koju voliš

mogu ja da budem sâm kod kuće

mirne duše mogu da prostrem veš
operem suđe
usisam i obrišem podove
mogu da bacim još dva sloja farbe na policu
prošetam do prodavnice
pročitam pola knjige i onlajn vreme
bez problema mogu sebi da spremim hranu
i bez aperitiva
s uživanjem da ručam
a posle da pušim
jer pušenje veseli
mogu da odvrnem radio wfmu
i sanjarim kako se u toplim kolima
vozamo po snegom zavejanim
ulicama hobokena
dok sunce sja
dok veliko sunce pokazuje bele zube
i nebo je bez oblačka
i miljama unaokolo nema žive duše

kažem ti, bejbi
mogu ja da budem sâm kod kuće
jer kad padne noć
i stegne mraz
ti ćeš doći i pričaćeš mi
kako si provela dan
i kako bi možda trebalo da odemo
na taj koncert
ili da pogledamo onaj film
podgrejaću ti supicu
i maziću te
dok nas ringišpil teve kanala
ne lansira u postelju

da je leto

sad bi već svanulo
i piškilo bi mi se neviđeno
kao i tebi
odlagali bismo to piškenje
u nedogled
baš kao i sad
baš kao i zimi
pogledaj me
čvakni me po nosu
nasmej se
i pitaj me
what
sad bi već svanulo
da nije nas
lenjih buba
cvrčaka
i te muzike

taj klavir

bejbi
može da ti kaže
koliko te volim
samo slušaj
kao što znaš
prepusti se
kao što znaš

sreća je u rukama
koje se prepliću
sreća je u telima
koja su spojena

bejbi
taj klavir
čuješ li ga
znam da ga čuješ

kristalno
premda je magla

zalutao si

iako si znao kuda vodi te put
nikakvih prepreka
nije bilo
ipak
pao si

dok je noć još bila snažna

hej
na dobrom si putu
koračaj
stići ćeš
sinko

još dok je noć snažna

ako njeni zagrljaji budu samo
san
biće ti dovoljno
do jutra

nisam bio prazan

nego isprazan

i sve te kafe
i taj noar film
D.O.A.
i sva ta sanjarenja
mislim
potpuno siva
potpuno bezveze
i celo to popodne
dok se večje prikradalo
i ulična svetla palila

sve to

to saznanje
da će sve proći

sve to

raspršilo se
kada si ušla
i rekla

zašto me gledaš tako
namršteno

znaš

dva jorgana
nije baš dobra ideja
1 thing leads 2 another
i odjednom
eto ti
tišine beskonačne kao kosmos
znam
da sam tamni princ
te tišine
i da reči iz tog vakuuma
teško izlaze
ali
daj
mi malo lera
malo poznatog terena
i svet će biti naš
a mi njegova
najdraža deca
evo
za početak
da ti kažem
da se vreme deli
na izgubljeno
i na ono provedeno
u potrazi za izgubljenim vremenom
zato
batali dva jorgana
jer
nemamo dva života
već samo ovaj trenutak
u kojem moramo da budemo
na visini zadatka
piši češće
bejbi
a ja ću da vežbam
mentalnu dikciju
jer
nema leba
od fiks ideja

samo da prođe sve

dok sam u tvom zagrljaju
da utihne buka interesa
i da utrne svagdašnja jadikovka
samo da prođe sve
dok u tami tvoje oči sjaju
da vani šum kiše zavlada
i nama uzdah da se otme
samo da prođe sve
dok lisice beže kroz čestak
da zekani zaspu snom pravednim
i dabar branu da završi
samo da prođe sve
dok srce ti lupa uz moje
da se ne bojimo ničega
i da u slobodu smelo kročimo

zbog tebe volim život

i svaki njegov
zajeb
ujutro i uveče
beli dan
i crnu noć
namigujem mesecu
žmirkam ka suncu
držim stranu kerovima
bez prijatelja
sebično volim
ovaj život
samo da utonem
da utonem
u zagrljaj
tvoj

mislím

nemojte da mislite
da se nama ne zapušavaju odvodi
da nam ne nestaje toalet papira
baš onda kad nemamo kinte
da nam frižideru stanuju mnogi fini sirevi
i kobasice
a da u plakaru čuče sve sami merloi i kabernei

nemojte dakle da mislite
da nam se u ovom ljubavnom žaru
da tako kažem
ne dešavaju sasvim obične
svakodnevne stvari
da ne otkrivamo paučinu po uglovima
i da baš nikada ne gledamo tebe

nemojte stoga ni da pomislite
kako nikada ne zaboravljamo da uključimo bojler
kako uvek stižemo na bus
kako redovno idemo na plivanje
i u redovnu šetnju
kako preziremo lenčarenje
i osuđujemo spavanje do podne

ni u ludilu ne pomišljajte
da je ljubav cvetna livada
po kojoj leptirovi surfuju na povetarcu
a sunce vam miluje nasmejane obraze
ne ne ne
ljubav je život koji se ne menja
ni za kakav san

biće prilike

da ne budemo zajedno
zato sad budimo
dok je frka
dok je zemljotres
dok ljudski svet
neumitno tone